

kostede hver Jernbanebillet gennemsnitlig omtrent 70 Øre. Hvis man nu tænker sig, at der eksisterede et stort internationalt Forsikringsselskab, som udbetalte en Sum af 10,000 Kroner for hver Rejsende, der dræbtes eller saaredes ved Jernbaneuheld, vilde et saadant Selskab, selv naar det skulde henlægge betydelige Beløb til Administrations- og Reservefond, kunne nøjes med en saa beskeden Præmie som $1\frac{1}{2}$ pCt. af Jernbanebillettens Pris. For at sikre sig den nævnte Udbetaling behøvede man kun at betale 34 Øre, naar man rejste paa anden Klasse fra København til Hamborg og 1 Øre, naar man rejste paa tredje Klasse fra København til Roskilde.

Adolph Jensen.

Prisen for Beboelseslejligheder.

Herom meddeles i »Statistisches Jahrbuch Deutscher Städte« de i nedenstaaende Tabel anførte Oplysninger for Aaret 1894. Til Sammenligning er vedføjet de tilsvarende Huslejepriser for København i 1890, for Sammenligningens Skyld omregnede i Mark.

Den gennemsnitlige aarlige Leje i Mark var for Lejligheder med nedenstaaende Antal Værelser: (se omstaaende Tabel).

De anførte Huslejepriser for København, som jo ere 4 Aar ældre end de for de tyske Byer, ere tagne fra »Tabelværk til Københavns Statistik Nr. 10«. De ere fremkomne ved en Bearbejdelse af et

kostede hver Jernbanebillet gennemsnitlig omtrent 70 Øre. Hvis man nu tænker sig, at der eksisterede et stort internationalt Forsikringsselskab, som udbetalte en Sum af 10,000 Kroner for hver Rejsende, der dræbtes eller saaredes ved Jernbaneuheld, vilde et saadant Selskab, selv naar det skulde henlægge betydelige Beløb til Administrations- og Reservefond, kunne nøjes med en saa beskeden Præmie som $1\frac{1}{2}$ pCt. af Jernbanebillettens Pris. For at sikre sig den nævnte Udbetaling behøvede man kun at betale 34 Øre, naar man rejste paa anden Klasse fra København til Hamborg og 1 Øre, naar man rejste paa tredje Klasse fra København til Roskilde.

Adolph Jensen.

Prisen for Beboelseslejligheder.

Herom meddeles i »Statistisches Jahrbuch Deutscher Städte« de i nedenstaaende Tabel anførte Oplysninger for Aaret 1894. Til Sammenligning er vedføjet de tilsvarende Huslejepriser for København i 1890, for Sammenligningens Skyld omregnede i Mark.

Den gennemsnitlige aarlige Leje i Mark var for Lejligheder med nedenstaaende Antal Værelser: (se omstaaende Tabel).

De anførte Huslejepriser for København, som jo ere 4 Aar ældre end de for de tyske Byer, ere tagne fra »Tabelværk til Københavns Statistik Nr. 10«. De ere fremkomne ved en Bearbejdelse af et

	Antal Værelser, som kunne opvarmes									
	0	1	2	3	4	5	6	7	8 og der-over	
Leipzig	166		272	428	657	886	1246	1513	2540	
Magdeburg.....	91	142	249	407	577	1102	—	—	—	
Königsberg	164		295	510	706	927	1200	1800	2100	
Lübeck	63	132	238	346	588	774	1014	1016	1861	
Frankfurt a. O....	87		141	182	255	520	700	910	—	
København 1890	Forhus. Mellem- og Baghus	91*)	127**)	200	331	438	631	829	1184	1782
		91*)	118**)	176	284	367	538	760	902	1196

repræsentativt Udvalg af 36 Gader, der kunde anses for typiske for Byens forskellige Kvarterer, og de omfatte kun Lejligheder i Etagerne (ikke Kælder og Stue), medens Opgivelserne for de tyske Byer antagelig referere sig til alle Lejligheder. Trods disse Uensartetheder tør man dog som almindeligt Resultat slutte, at Huslejen i København er ikke uvæsentlig billigere end i Leipzig, Magdeburg og Königsberg, derimod en Del dyrere end i Frankfurt a. O.

Spørgsmaalet om, hvor stor en Andel af Indtægten der medgaar til Huslejen, har været Genstand for indgaaende Undersøgelse i Hamborg (Statistik des Hamburgischen Staates. Heft XVII). I Almindelighed gaar man ud fra, at der i dette Forhold, i alt Fald indenfor Middelindtægternes Klasse,

*) 1 Værelse uden Køkken.

***) 1 Værelse med Køkken.

hersker en vis Proportionalitet, og her hjemme regner man hyppigst, at Huslejen lægger Beslag paa en Femtedel af Middelstandens Indtægter. Den hamburgske Statistik (for 1891) gav følgende Billede af Forholdet:

Indtæftsgruppe	Til Huslejen medgik
	pCt.
600— 1200 Mark	24,7
1200— 1800 —	22,2
1800— 2400 —	22,1
2400— 3000 —	20,8
3000— 3600 —	19,2
3600— 4200 —	18,7
4200— 4800 —	17,9
4800— 6000 —	17,7
6000— 12000 —	15,1
12000— 30000 —	10,4
30000— 60000 —	6,2
60000 —	3,1

Disse Tal modsige ikke den nævnte almindelige Antagelse, men de vise tillige, at Femtedelen bliver til en Fjerdedel for de ganske smaa Indtægters Vedkommende, og at til den anden Side Huslejudgiften synker meget hurtigt med den stigende Aarsindtægt. Af den detaillerede Tabel, hvoraf de anførte Tal ere et Sammendrag, fremgaar det, at allerede Indtægter mellem 19,000 og 22,500 Mark kun anvende en Tiendedel til Husleje. En Tyvendedel slipper man

med, naar Indtægten er op imod 70,000 Mark. Den højeste Husleje betales af en Mand med 496,500 Mark i aarlig Indtægt; af denne halve Million medgik lidt over 5.000 Mark eller nøjagtigt 1.03 pCt. til Leje af Bolig.

Opgørelsen for Aaret 1891 er sammenlignet med lignende for 1882, 1874 og 1868. Det viser sig, at de fleste af Indtægtsgrupperne over Gruppen 3000—3600 M. anvende forholdsvis mindre nu end tidligere til Husleje. Anderledes stiller det sig for de mindre Indtægters Vedkommende. Vi hidsætte for disse Procenttallene for 1868 jævnsides med dem for 1891.

Indtægtsgruppe	Til Husleje medgik	
	1868	1891
	pCt.	pCt.
600—1200 Mark	18,8	24,7
1200—1800 —	19,9	22,2
1800—2400 —	20,3	22,1
2400—3000 —	19,5	22,8

Den Degression efter Indtægtens Størrelse, som den Hamborgske Statistik udviser, skulde efter en Afhandling af Paul Leroy-Beaulieu i »L'Economiste Francais« (refereret i norsk Statsøkonomisk Tidsskrift 1896, 4de H.) ikke findes i Paris, i alt Fald ikke tilnærmelsesvis saa stærkt. Den nævnte franske Forfatter antager, at det er normalt for en Familie i Paris, at en Syvendedel eller en Ottendedel

af Udgifterne falder paa Huslejen, og at det er en Vildfarelse at tro, at man bruger forholdsvis mindre til Husleje, jo rigere man er. Heller ikke mener Forfatteren, at Arbejderklassen gennemgaaende anvender mere end $\frac{1}{7}$ eller $\frac{1}{8}$ af sin Indtægt til Huslejekontoen. Leroy-Beaulieu tror saa sikkert paa denne Ensartethed, at han endog vover paa Huslejepriserne at bygge en Indtægtsberegning for hele den parisiske Befolkning. Og det kan ikke nægtes, at der er adskilligt i de Oplysninger, man har om Huslejepriserne, der tyder paa, at Forfatteren har Ret. I Aaret 1896 boede i Paris

413,000	Husstande for en Leje af under 300 Fr. aarlig.			
223,000	—	—	300— 499	—
125,000	—	—	500 — 999	—
35,000	—	—	1,000— 1,499	—
28,000	—	—	1,500 — 2,499	—
14,500	—	—	2,500— 3,999	—
10,000	—	—	4,000— 6,999	—
3,000	—	—	7,000 — 9,999	—
1,600	—	—	10,000—14,999	—
503	—	—	15,000—19,999	—
495	—	—	20,000 Fr. og derover.	

Nær op imod Halvdelen af Husstandene i Paris bo altsaa i Lejligheder til under 300 Fr. aarlig. Forbavsende er det, at omtrent 1,000 Lejligheder kunne bortlejes for over 15,000 Fr. hver; Halvdelen af disse (den sidste Gruppe paa 495) koste endog gennemsnitlig 33,000 Fr. hver. Men selv om disse umaadelige Lejesummer blive betalte af den franske Hovedstads halvt kosmopolitiske og stadigt vekslede Milionærbeholdning, er der endnu tilbage 4,600 Husstande, som kunne betale deres Bolig med over 7,000 Fr.

aarlig, d. v. s. adskilligt højere end den ene hamborgske Matador, som bor for en Leje af 5,000 Mark.

A. J.

Europæiske Emigranternes Køn og Alder.

I de sidste 40 Aar udvandrede der fra Europa til de nordamerikanske forenede Stater 65 Kvinder for hver 100 Mænd, men Forholdet svingede stærkt fra Aar til Aar. Fra 1857 til 1861 vare de kvindelige Udvandrere forholdsvis talrige (fra 71 til 75 for hver 100 Mænd). Saa synker Forholdstallet og holder sig i Aarene indtil 1875 mellem 69 og 62. I de to følgende Aar gaar det endog ned til 52 og 54. Saa igennem Slutningen af 70'erne og 80'erne en uregelmæssig Bevægelse med stigende Tendens. I 1890 var Forholdet 61,5 Kvinder for hver 100 Mænd, i 1891, 1892 og 1893 var det henholdsvis 58,3, 61,5 og 58,2.

Irland opviser det største Antal kvindelige Udvandrere, hvad der er en naturlig Følge af, at Ierne udvandre familievis. I flere Aar overstiger de kvindelige irske Emigranternes Tal endog betydeligt de mandliges, saa at der altsaa maa udvandre en ikke ringe Mængde enlige Kvinder. Disse gaa direkte eller efter et kortvarigt Ophold i England over Oceanet for at søge bedre Erhverv i Amerika som Tyende og derefter at danne sig et blivende Hjem. I mindre Maalestok gælder det samme om tyske og skandinaviske kvindelige Udvandrere. Næst efter Irland kommer Tyskland med et forholdsvis stort Antal